

[Carl Petersen.]

indtægtsforhold, så skal man også prøve at fremstille det på en ærlig og sandfærdig måde, så der kommer det rigtige billede ud af det, og man kan ikke bruge tallene alene. Alle, som kender til landbrugets forhold, ved, at landbrugets indtægter i forhold til beløbstørrelsen er mere værd end de samme beløb er for en byboer. Det ved ethvert menneske, som kender disse ting, og det skal tilføjes, for at vi kan få tegnet det rigtige billede.

Det næste punkt, det ærede medlem var inde på, var det beløb på godt og vel en milliard, som man har hævdet landbruget har fået, og her siger man, at det beløb, som man har fået ind over hjemmemarkedspriserne, ikke skal regnes med. Her er det igen næsten, som om man begynder at diskutere med sig selv. Det, det drejer sig om, når man drøfter disse problemer, må dog være: hvor meget er landbrugets stilling blevet forbedret ved de indgreb, der er foretaget ad lovgivningsvejen? Dansk landbrug kunne ikke have hævet hjemmemarkedspriserne, hvis ikke lovgivningsmagten havde indført bestemmelser om det. Derfor må det tages med.

Det ærede medlem hr. Anders Andersen sagde til mig: hvad så med smørret? Det er rigtigt, at dér er ikke de samme bestemmelser, men der er den bestemmelse, at det danske marked er lukket for indførsel af smør. Derfor kan man godt tage denne bestemmelse med i det, men jeg indrømmer, at den står svagere end de andre.

Jeg synes, at disse ting skal med i billedet, når man vil prøve at forklare sammenhængen for offentligheden, særlig en dag som i dag, da lyttere og seere har lejlighed til at følge med.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen troede ikke, at min betragtning med hensyn til nedgangen i brødkornsarealerne var rigtig. Det er vel noget, der nok på nuværende tidspunkt kan diskuteres, for det er der ingen af os der ved bestemt. Jeg kan nøjes med at sige, at jeg vil håbe, det ærede medlem har ret i sine betragtninger, at det netop ikke er det dårlige efterår, der har forårsaget det, men at danske landbrugere nu er mere forstandige, når de udlægger arealer til brødkorn. Jeg vil ikke benægte, at det kan have en vis

forbindelse med, at foderkornspriserne i fjor stærkt nærmede sig brødkornspriserne. Jeg tror, at det, jeg nævnte, er den væsentlige årsag, men vi får se.

Et stort emne, hver gang en venstremænd får ordet om disse ting, er også dette — som de fortæller næsten med rørelse i stemmen — hvor nødigt danske landmænd modtager disse tilskud, som de har ret til i henhold til lovgivningen. Nu må jeg sige, at jeg færdes dog på landet, jeg kommer i forbindelse med mange landmænd, men jeg har aldrig truffet én, der har givet udtryk for skamfuldhed i så henseende, ikke én. Jeg har derimod haft en stærk fornemmelse af, at der er nogle, der meget nøje overvåger, om naboen nu ikke får mere, end de selv får. Sådan er det nu, og jeg kan ærlig talt ikke forstå, hvorfor landmænd dog skulle skamme sig ved at tage det tilskud, som folketinget bevilger; det er jo en ret, de har. Jeg tror heller ikke, det er så galt.

Jeg vil nævne et andet punkt, som også altid er fremme i debatten, men som aldrig rigtig har været taget under behandling. Det er den diskussion, der føres ved møder og i pressen om, hvem der har den største indtjening af valuta her til Danmark. Det er også et spørgsmål, som jeg synes det er unødvendigt at diskutere, for folk kan læse sig til det. Vi ved da godt, at dansk landbrug har et nettovalutaoverskud på omkring 4 milliarder, det kan vi læse ud af statistikken, og vi ved også, at industrien og alle andre produktioner i det danske samfund har et nogenlunde tilsvarende underskud. Men beviser det noget? Hvad beviser det? Det er jo ikke landbruget, der har noget til gode, det har jo fået penge for de 4 milliarder omvekslet til den gældende kurs, det ved jo også alle, der tænker sig lidt om. Men der knytter sig et problem hertil, og det er, at dansk landbrug nu vil hævde, at det har indtjent dette store valutaoverskud og dermed har hjulpet industrien. Ja, der vil da ikke være nogen mening i at benægte, at landbruget har været med til, at dansk industri har kunnet bygges op gennem årene og udbygge sin kapacitet. Det er jo en selvfølge, men det er lige så selvfølgelig, at hvis dansk landbrug ikke havde gjort dette, havde dansk landbrug i dag været nødsaget til at føde ca. 300.000 mennesker mere end for 25 år siden. Der-